Drzewica dawniej a dziś

Drzewica to miasto o bogatej historii, które od wieków fascynuje swoją wyjątkową przeszłością i dynamicznym rozwojem. Przemierzając ulice Drzewicy, możemy dostrzec ślady dawnych czasów splecione z nowoczesnymi osiągnięciami, tworząc unikalną mozaikę kulturową i architektoniczną. Zapraszamy do odkrycia, jak nasza miejscowość zmieniała się na przestrzeni lat, łącząc tradycję z nowoczesnością, aby stać się miejscem, w którym historia żyje w harmonii z teraźniejszością. Poznajcie Drzewicę, miasto, które wciąż ewoluuje, zachowując swoje korzenie i patrząc w przyszłość.

Plac Wolności

15 października 1944 r. oddziały niemieckie dokonały akcji pacyfikacyjnej wymierzonej w ludność cywilną Drzewicy.

To najtragiczniejsza data w okupacyjnej historii Drzewicy. Akcja ta była odwetem za zaangażowanie drzewiczan w ruch oporu. Aresztowano 300 osób, a śmierć poniosło 28. Dzień wcześniej, 14 października 1944 r. miał miejsce bój pod Żdżarami, stoczony przez 6. Kompanię 25. Pułku Piechoty Armii Krajowej, dowodzoną przez por. Zdzisława Suszyckiego „Osucha”. Walkę stoczono w wyniku operacji pod kryptonimem „Gegen Drzewica” (niem. „Przeciw Drzewicy”), prowadzonej przez niemieckie siły pacyfikacyjne. Symbol walk o wolność i niepodległość stanowi ufundowany przez społeczeństwo Drzewicy pomnik, pełniący funkcję patriotycznego miejsca pamięci, poświęcony bohaterom, żołnierzom i partyzantom poległym i pomordowanym za Ojczyznę oraz ofiarom obozów zagłady. W dalszej części parku - za fontanną - znajduje się głaz upamiętniający pobyt w mieście generała Jana Henryka Dąbrowskiego (12 listopada 1794 r.), ufundowany przez Towarzystwo Przyjaciół Drzewicy.

Galeria zdjęć

-
-

Ruiny gotycko-renesansowego zamku Macieja Drzewickiego

Zamek zbudowany w latach 1527-1535 z inicjatywy arcybiskupa gnieźnieńskiego Macieja Drzewickiego, w stylu gotycko-renesansowym. Został zlokalizowany na skraju miasta, nad rzeką Drzewiczką, otoczony dwiema fosami i dzielącym je wałem ziemnym. Budowla stanęła na planie regularnego, zbliżonego do kwadratu prostokąta o wymiarach 37x43 m. W jej systemie obronnym istotną rolę odgrywały cztery kwadratowe wieże usytuowane w narożach konstrukcji. Dzięki tej inwestycji Drzewica została naniesiona na mapę Królestwa Polskiego z 1562 r. jako miejscowość posiadająca zamek obronny.

Na początku XIX wieku zamek jako votum zostaje oddany do dyspozycji Sióstr Bernardynek. Zakonnice przebudowują wschodnią część zamku, umieszczając w dawnych zabudowaniach gospodarczych kaplicę. Czas funkcjonowania zakonu w murach klasztoru kończy się tragicznie. Rok 1814 jest datą przełomową, ponieważ wiąże się z zakończeniem okresu użytkowania zamku z powodu wielkiego pożaru.

Historia wieży północno-zachodniej wiązana jest z „Inkwizycyjnymi praktykami polowań na czarownice”. Jeszcze w wieku XVII stosowano w Drzewicy tzw. „próbę powietrza”, polegającą na zrzucaniu kobiet posądzonych o magiczne praktyki ze znacznej wysokości. „Posądne” były dodatkowo kneblowane celem uniemożliwienia im wezwania szatana na pomoc. Ośmiokątna wieża zyskała miano „wieży czarownic” z powodu 22 „prób powietrza” przeprowadzonych na niej w latach 1620-1635.

Galeria zdjęć

-

-

Północny brzeg Zalewu Drzewickiego - ścieżka pieszo-rowerowa

Zalew Drzewicki powstał na potrzeby funkcjonowania wielkiego pieca hutniczego, którego budowę rozpoczął Filip Szaniawski w 1760 r. Tę datę uznaje się za początek przemysłu metalowego w Drzewicy.

Do budowy, a właściwie funkcjonowania wielkiego pieca, konieczne były surowce naturalne, takie jak ruda żelaza, drewno, glina, kamień budowlany i inne. Wszystkie te surowce występowały bardzo obficie w okolicach Drzewicy. Kolejnym czynnikiem determinującym lokalizację obiektu była woda. Nieograniczony dostęp do wody umożliwiał poruszanie kół wodnych napędzających miechy piecowe, czy młoty pracujące przy przekuwaniu surówki na żelazo kowalne. Aby zapewnić dostateczną ilość wody, spiętrzono ją w dogodnym miejscu w duży staw o powierzchni 8,6 ha. Obecnie Zalew Drzewicki liczy 81 ha i jest doskonałym miejscem do wypoczynku i rekreacji. W roku 2010 na północnym brzegu zalewu powstała oświetlona i oznakowana ścieżka pieszo-rowerowa o długości 508 metrów. W 2014 roku ścieżka została uznana za najlepiej zagospodarowaną przestrzeń publiczną w Województwie Łódzkim w ramach konkursu organizowanego przez łódzki oddział Towarzystwa Urbanistów Polskich.

Galeria zdjęć

-
-

Jaz na Zalewie Drzewickim - Tor Kajakarstwa Slalomowego

Początki kajakarstwa slalomowego w Drzewicy sięgają 1978 roku. Wtedy utworzono sekcję kajakarstwa. Po paru latach szkolenia wybudowano sztuczny tor slalomowy na rzece Drzewiczce. Był to pierwszy obiekt tego typu w nizinnej Polsce. Podczas Mistrzostw Polski Juniorów i Seniorów w slalomie i zjeździe kajakowym zawodnicy z Drzewicy zdobywali systematycznie po kilkanaście medali różnego koloru. W 1995 roku zanotowano rekordowe osiągnięcia. Zdobyto 21 medali. Ukoronowaniem znakomitego dziesięciolecia dla drzewickiego kajakarstwa był srebrny medal olimpijski w konkurencji C–2, wywalczony 20 września 2000 r. w Penrith koło Sydney przez Krzysztofa Kołomańskiego i Michała Staniszewskiego. 6 października tego samego roku Kołomański, Staniszewski oraz trener Robert Korzeniewski otrzymali tytuły Honorowych Obywateli Gminy i Miasta Drzewica. W 2003 roku KS Gerlach zmienił nazwę na Ludowy Klub Kajakowy Drzewica, pod którą funkcjonuje do dzisiaj. W roku 2005 uroczyście oddano do użytku nowy tor kajakowy - jeden z najnowocześniejszych w Europie obiektów do uprawiania slalomu.

Galeria zdjęć

-
-

Budowa Osiedla Stawowa - obecnie Osiedle Bolesława Chrobrego

Budowa Osiedla Bolesława Chrobrego realizowana była w latach 1985-1990, obejmując zakresem sześć budynków pięciokondygnacyjnych.

W 1983 r. rozpoczynają się działania związane z pozyskaniem terenów pod budowę osiedli. Zarząd Spółdzielni zleca opracowanie badań geologicznych, a nastepnie wykonanie projektu I zadania inwestycyjnego na Os. Stawowa, które zakładało wybudowanie czterech bloków mieszkalnych na 120 mieszkań i kotłowni miałowo-węglowej. Pierwszy budynek (na zdjęciu) został oddany 30 października 1987 r. i liczył 25 mieszkań. Realizacja II i ostatecznego etapu budowy (bloki mieszkalne nr 5 i 6) na Osiedlu Stawowa zakończyła się 1 kwietnia 1990 r. wraz z oddaniem ostatniego budynku.

Galeria zdjęć

-
-

Gminny Ośrodek Kultury i Biblioteka Publiczna

Na początku lat 50. przy Fabryce Nakryć Stołowych ”Gerlach” utworzono świetlicę zakładową, której działalność stała się ośrodkiem życia kulturalnego i jednocześnie bazą amatorskiego ruchu artystycznego w Drzewicy. W 1986 r. uchwałą Gminnej Rady Narodowej powołano Gminny Ośrodek Kultury w Drzewicy. Na pierwszy lokal przeznaczono budynek przy obecnej ul. Braci Kobylańskich 58. W styczniu 1987 r. Drzewicy przywrócono prawa miejskie i zmieniono nazwę placówki na Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury. W tym samym roku MGOK przejął wyremontowany budynek przy ul. Kolejowej, w którym znajdowały się trzy sale oraz gabinet dyrektora i sekretariat. W marcu 1991 r. powołano Ośrodek Kultury Gminy i Miasta, który wcielił do swojej struktury bibliotekę publiczną oraz kino „Śnieżka”. Uchwałą Zarządu Gminy i Miasta Drzewicy z dnia 4.10.1996 roku od ośrodka kultury odłączono bibliotekę i jednocześnie powołano jej samodzielną działalność pod nazwą Biblioteki Samorządowej Gminy i Miasta w Drzewicy. W listopadzie 1997 r. Ośrodek Kultury Gminy i Miasta przeniesiono ze świetlicy osiedlowej na piętro budynku przy ul. Braci Kobylańskich 26, w którym wcześniej mieściło się Przedszkole nr 1.

Po drugiej wojnie światowej w oparciu o wytyczne wydanego w 1946 r. dekretu o bibliotekach i opiece nad zbiorami bibliotecznymi Powiatowa Biblioteka Publiczna w Opocznie utworzyła w 1948 r. w Drzewicy Gromadzką Bibliotekę Publiczną. Pierwszą jej siedzibą był lokal o powierzchni 16 m2 usytuowany przy ul. Warszawskiej. W 1950 r. biblioteka została przeniesiona na Plac Wolności 28. W 1973 r. biblioteka zmieniła nazwę z Gromadzkiej na Gminną Bibliotekę Publiczną. W 1987 r. z racji odzyskania przez Drzewicę praw miejskich biblioteka zmieniła nazwę na Miejsko-Gminą Bibliotekę Publiczną, a także przeniesiono ją do nowego lokalu, na parter budynku przy ul. Braci Kobylańskich. Niedługo potem, w 1991 r., decyzją władz samorządowych, biblioteka została wcielona w strukturę reaktywowanego Ośrodka Kultury Gminy i Miasta w Drzewicy. Rada Gminy i Miasta w Drzewicy uchwałą z dnia 22.06.1996 r. przywróciła bibliotece publicznej samodzielność nadając jej nowy statut i nazwę: Biblioteka Samorządowa Gminy i Miasta w Drzewicy. W latach 2010-2015 biblioteka mieściła się w Szkole Podstawowej w Drzewicy, przy ul. Stanisława Staszica.

Obecnie gminny ośrodek kultury funkcjonuje jako instytucja samorządowa powołana w 2015 r. pod nazwą Regionalne Centrum Kultury w Drzewicy. Uchwałą Nr XIV/121/2019 Rady Miejskiej w Drzewicy z dnia 30.10.2019 r. od grudnia 2019 roku nazwa biblioteki brzmi Miejska Biblioteka Publiczna w Drzewicy. Od 2015 obie instytucje mają swoje siedziby w budynku przy ul. Stawowej 27A w Drzewicy.

Galeria zdjęć

-

-

- Udostępnij: Facebook
- Drukuj
- PDF

Urząd Miejski w Drzewicy
ul. St. Staszica 22 26-340 Drzewica
tel: +48 48 375 60 91, fax: +48 48 375 66 41, e-mail: ugm@drzewica.pl